صعود به قله شاه البرز به ارتفاع ۴۲۵۰ متر

استان قزوین- شهرک طالقان- ده حسنجون

تاریخ اجرای برنامه: پنجشنبه و جمعه ۲۱ و ۸۵/۲/۲۲

وسیله نقلیه: دانشگاه

راننده: علی خاندادی

تدارکات: شخصی

اسامی شرکت کنندگان در برنامه			
ردیف	نام خانوادگی	نام	توضیحات
۱	انوری نژاد	ترگل	
۲	افشاری	میثم	سرپرست
۳	برهان	سحر	
۴	شمسی خانی	مهین	
۵	شکوهی	سهند	
۶	صالحی	ابراهیم	
۷	کوهپایه زاده	حامد	
۸	دخیلی	وجیهه	
۹	دلدار	مجید	
۱۰	عزیزی	مریم	
۱۱	عزیزی	لیلا	
۱۲	علی نژاد	عباس	مربی
۱۳	محمدی	جمشید	راهنما

قسمت اول: استان قزوین

این استان داراي دو ناحيه كوهستاني و دشتي مي باشد . منطقه كوهستاني آن در شمال استان قرار دارد و دهستانهاي الموت , رودبار و قسمتي از كوهپاية اقبال پشگلدره را در بر مي گيرد . در همين ناحيه , بخشي از رشته كوه البرز از بخش شمال غربي و از استان گيلان به طرف جنوب غربي در داخل استان قزوين كشيده شده است . سيالان و الموت دو قله از قله هاي معروف كوهستان هاي بخش غربي البرز مي باشند . دره هاي البرز در دامنه هاي خشک جنوبي , به ويژه در ناحيه قزوين باريک و كم عرض هستند . و با ديواره هاي پر شيب كشيده شده اند . آبادترين و پر جمعيت ترين دره هاي آن , دره شاهرود و دره هاي دو شاخه معروف آن , رود طالقان و رود الموت است . كه آبهاي دامنه هاي البرز جنوبي را به سفيد رود مي رسانند . دره و رودخانه شاهرود كوههاي ميان درة چالوس و سفيد رود را از شرق به غرب شكافته و آن را به دو قسمت شمالي و جنوبي تقسيم كرده اند . كوه هاي طالقان , سيالان و الموت دو قله از قله هاي معروف كوهستان هاي بخش غربي البرز مي باشند . دره هاي البرز در دامنه هاي خشک جنوبي , به ويژه درناحية قزوين , باريک و كم عرض هستند و با ديواره هاي پر شيب كشيده شده اند . آباد ترين و پر جمعيت ترين دره هاي آن دره شاهرود و دره هاي دو شاخة معروف آن , رود طالقان و رود الموت اند كه آب دامنه هاي البرز جنوبي را به سفيد رود مي رسانند . دره و رودخانه شاهرود كوه هاي ميان دره چالوس و سفيد رود را از شرق به غرب شكافته و آن را به قسمتهاي شمالي و جنوبي تقسيم نموده اند . اين استان داراي سه شهرستان به نامهاي قزوين , تاكستان و بوئين زهرا و ۱۰ بخش و ۱۲ شهر و ۳۷ دهستان و ۹۳۶ آبادي داراي سكنه مي باشد .

قسمت دوم: طالقان

منطقه ييلاقي طالقان در ميان كوه هاي برفگير البرز، از غرب ارتفاعات كندوان، تا ٤٠ كيلومتري شرق قزوين گسترده است. شاهرود رگ حياتي اين سرزمين دير سال از كوهپايه هاي شرقي آغاز و با طولي نزديک به ۱۰۵ كيلومتر به غرب مي رود .اين شريان آبي بيش از ۱۵ رودخانه كوچک و بزرگ منطقه را كه از چشمه سارها و برف آبها سرچشمه مي گيرند و همراه خود تا سپيدرود مي برد تا با آبهاي قزل اوزن آميخته و راهي دريا شود. سد مخزني طالقان با ظرفيت ٤٢٠ ميليون متر مكعب كه بر روي شاهرود در حال ساخت است نقطه عطفي مهم در تاريخ جغرافيا و محيط زيست منطقه محسوب مي گردد و تحولات و آثار عظيمي از خود بر جا خواهد گذاشت. طالقان با وسعتي حدود ۱۳۰۰ كيلومتر در ٣٦ درجه و ۱۲ دقيقه عرض شمالي و ۵۰ دقيقه طول شرقي در شمال غربي تهران قرار دارد .ميانگين درجه حرارت ۹/۵+ حداكثر دماي متوسط ۲۷/٦+ و متوسط حداقل ۱۱/۲- درجه سانتيگراد و ميانگين بارندگي حدود ۵۰۰ ميلي متر مي باشد. روستاهاي زيباي طالقان در دامنه هاي جنوبي و شمالي در ارتفاع ۱٤۰۰ تا ۲٦۰۰ متري از دريا در امتداد رودخانه ها و كنار چشمه سارها پراكنده شده اند .طالقان در ۱۲۰ كيلومتري شمال غربي تهران واقع است. منطقه معروف به طالقان در ميان دره بزرگي در كوههاي البرز قرار دارد .طالقان

منطقه اي متشكل از حدود ۸۰ روستاي كوهستاني است كه در فاصله ۱۳۰ كيلومتري شمال غربي تهران قرار دارد. طول جغرافيايي طالقـان از شمال شرق به جنوب غرب حدود هشتاد كيلومتر و عرض جغرافيايي آن حدوداً ۱۵ كيلومتر مي باشد. بدينگونه منطقـه طالقـان حـدوداً ۱۲۰۰ كيلومتر مساحت دارد .طول و عرض جغرافيا ئي طالقان به ترتيب ۸۰ و ۳۸,۵ درجه است.
طالقان دره ايست كه از « گردنه عسلک « در خاور تا « گردنه انگه » در باختر تقريباً ٤٢ كيلومتر بوده و حـداكثر عـرض طالقـان از گردنـه دوزخ دره واقع در جنوب تا « گردنه مالخالي » واقع در شمال طالقان حدود ۲۰ كيلومتر مي باشد. از آنجائيكه روستاهاي طالقان در ارتفاعات و دامنه جبال البرز است زمستانهاي سرد و در ساير فصول هواي مطبوع و خنكي داشته و دور از هر گونه آلودگي هاي هواي شهري است.
قسمت سوم: ده حسنجون پای صعود

قله ي زيباي شاه البرز به ارتفاع ۴۲۵۰ متر از كوههاي البرز غربي واقع در منطقه ي طالقان است.

مسیر تا روستا: تهران، کرج، جاده طالقان، گردنه طالقان، شهرک طالقان، ده حسنجون. ۷:۲۵ از درب رشت به حرکت درآمـدیم. بعـد از عوارضی کرج بساط صبحانه که شامل نیمرو با بربری بود و توسط آقای علی نژاد آورده شده بود به پا شد. داخل یک مـاهی تابـه بـزرگ ۱۳ تخم مرغ با کره نیمرو شد و کلی عکس یادگاری با ماهی تابه و بربری ها گرفته شد. ساعت ۹:۵۰ رشته کوههای زیبای طالقـان و قلـه شـاه البرز در روبرویمان دیده شد. بعد از وارد شدن به شهرک طالقان شاه البرز سمت چپمان بود. درباچه زیبایی هم در ورودی شهرک که سـایه درختان و کوههای اطراف در آن افتاده بود چشم ها را می نواخت. ساعت ۱۰ شهرک طالقان بودیم. برای خرید توقف ۱۰ دقیقـه ای داشـتیم. ساعت ۱۰:۳۵ در حسنجون پیاده شدیم. چادرها و کلنگها به عنوان بار عمومی گروه تقسیم شد. ۱۰:۵۰ شروع به صـعود نمـودیم. رودخانـه شاهرود در سرتا سر مسیر حرکت سمت راست مسیر به چشم می خورد. مسیر باغی و بسیار زیبا مـی باشـد. مـا در دره ای کـه رودخانـه شاهرود در آن جریان دارد در حرکتیم. مسیر بیشتر جاها کفی است و اگر هم جایی از مسیر کمی ارتفاع می گیری تا دقایقی بعد این ارتفاع باارزش را از دست خواهی داد. حرکت ما به سمت شمال غرب می باشد. ساعت ۱۲:۱۵ به پل چوبی رسیدیم که روی رودخانه احداث شده بود و از روی پل گذشتیم. بعد از رد شدن از پل دو پاکوب که کاملا" قرینه هم بودند جدا می شد. پاکوب دست چپی به سمت شـمال غـرب کـه گرایش هم ۳۲۰ بود و پاکوب دست راستی به سمت جنوب شرق جدا می شد. هر دو پاکوب ما را به روی یال می رساند ولی دست چپـی بـه چمنزار زیبایی منتهی می شود که ما آن را انتخاب نمودیم. ۱۳:۱۰ در کنار چمنزار ۱۰ دقیقه استراحت نمودیم. بعد از چمنزار پاکوبی بـه بـالا جدا می شود که بعد از سرازیر شدن دوباره به کنار رودخانه می رسی . بعد از رسیدن به کنار رودخانه با گرای ۴۰ به حرکت ادامه دادیـم تـا دوباره در بازه شمال و غرب قرار گرفتیم. کلا" چون داخل دره حرکت می کنیم. دامنه حرکتمان با پیچهای دره تغییر می کند. سـاعت ۱۳:۳۰ به تابلوی راهنمایی رسیدیم که به سمت یالی که روبرویمان است و دره ای در راست که رودخانـه ای در آن جریـان دارد و دره ای هـم در چپ که رود دیگری هم در آن جریان دارد، نشانه رفته است. روی یال حرکت می کنیم تا به جای مسطحی برای خوردن ناهـار مـی رسـیم. ساعت ۱۳:۳۵ توقف می کنیم. راهنما توضیح می دهد که تا ۲ ساعت دیگر اینجا تنها جایی است که کفی و مناسب خوردن ناهار می باشـد. بعد از خوردن ناهار ساعت ۱۴:۴۵ به سمت تپه ای که روبرویمان است و گرایش ۱۵ می باشد از پاکوبی که از سمت چپ آن جدا می شود می رویم. هوا گرم است و به نوعی اذیتمان می کند. آخرين محل دره كه چشمه ي خوبي هم دارد به نام دوآب معروف است . شايد به خاطر دو شاخه رودي كه در اين قسمت بهم مي پيوندند و رود خانه اصلي را تشكيل مي دهند. ۱۵:۲۰ به تابلويي در روی يال مي رسيم كه دو جهـت شمال شرقي و شمال غربي را مشخص كرده است. سمت چپي به نام چال يورت و سمت راستي به نام عباس يـورت معـروف اسـت. سـمت راستی را انتخاب می کنیم که مناسب این فصل است. از اینجا به بعد تراورس به سمت شرق شروع می شود. سـرتا سـر مـسیر پوشـیده از ریواس می باشد و این برای ما که زیر تابش آفتاب و هوای دم کرده حرکت می کنیم منظره دلپذیری را به وجود آورده است. آب بطریها گرم شده و در حال اتمام می باشد. ١٤:٤٠ به آب خنکی که حاصل آب شده برفهای ارتفاعات است و به رود اصلی می ریزد می رسیم. آب بر مـی داریم و به حرکتمان ادامه می دهیم. ساعت ۱۷ تراورس به پایان می رسد و ما به دشت وسیعی که گوسفند سرا و آبشخور چهارپایان هم در آن وجود دارد می رسیم. اینجا هم می توان کمپ زد ولی بنا به تصمیم سرپرست برای اینکه مسیر صعودمان برای روز بعد کوتاهتر باشد بـه سمت دشت بعدی که آخرین جای مسطح و مناسب برای زدن کمپ قبل از خط الراس می باشد می رویم. ۱۷:۳۰ به دشت بعدی مـی رسـیم. رودی که کمی هم گل آلود است و احتمالا" فردا صبح و یا تا آخر شب زلال خواهد شد کنارمان وجود دارد. کمی دورتر آب زلالتری از ارتفاع جاری است که می توان از آن برای نوشیدن استفاده نمود. چادرها را به پا می کنیم و دور هم چیزکی می خوریم و بساط چـایی بـه پـا مـی شود. نام این محل میان آب می باشد. ماه کم کم کنار کوه صخره ای که روبرویمان است طلوع می کند و هوس عکاسی را برای آنهـایی کـه اهل هنرند به وجود می آورد. دخترها با آقای علی نژاد در چادری دور هم جمع می شویم و شام ها را گرم می کنـیم. بعـد از خـوردن شـام صدای شعر و خنده مان در فضا می پیچد و تا پاسی از شب ادامه دارد. اعتراف می کنم یکی از بهترین شب های زندگیم را گذراندم. آنقـدر خندیدیم تا تقریبا" سیر و خسته شدیم. ساعت ۱۱ برای خواب آماده شدیم. جمعه بیدارباش ساعت ٤ صبح می باشد. ۵:۱۰ شروع به صعود می کنیم. هوا صاف و خوب است. در وسط دشت یالی وجود دارد که بهترین مسیر برای رسیدنمان روی خط الراس با شـیبی متعـارف می باشد. پاکوبی با گرای ٤٠ ما را به روی یال می رساند. رودی سمت راستمان که خروشان نیز می نماید جاری است و همان کوه صـخره ای که شب قبل شاهد طلوع ماه در کنار آن بودیم با شکافی در دل آن که یکسره تا دره ادامه دارد و تا روی خط الراس دقیقا" پـشت سـرمان بود. کلا" منظره سمت راستمان زیباتر و وحشی تر است. ساعت ۵:۵۰ بالای یال اول بودیم. لباس کم کردیم و به حرکت ادامـه دادیـم. ٦:٤٥ استراحت و ادامه حرکت این بار به سمت شمال. ۸:۳۰ زیر شیب خط الراس بودیم. آقای علی نژاد از بقیه خواست تا منتظر بمانند و خـودش

جلوتر شروع به برف کوبی از زیر نقاب نمود. سمت راست نقاب ریزش نموده بود. بعد بچه ها به نوبت و با فاصله حدود 5 متر از هم خود را به روی خط الراس رساندیم. خط الراس در گرای ۳۲۰ بود. ۷:٤۰ همگی روی خط الراس بودیم و با گرای ٤۰ به سمت گردنه مقابلمان حرکت نمودیم. ۸:۳۰ به گردنه رسیدیم. گرای قله از روی گردنه ۳۳۰ بود و قله پوشیده از برف. لازم به ذکر است که از لحظه ای که از روستا شروع به صعود نمودیم موبایل آنتن نمی داد ولی از بالای خط الراس تا قله آنتن داشتیم. در مسیرمان از کمپ تا قله والک و سیرک فراوان دیده می شد که در برگشت بچه ها چیدند. از روی یال، که آخرین یالمان برای رسیدن به قله بود شروع به صعود نمودیم. باد شروع به وزیدن کرد و مجبود به پوشیدن بادگیر و دستکش شدیم. ۹:۳۰ روی قله بودیم. روبرویمان در شمال علم کوه و قله خرسان و هفت خوان ها دیده مي شوند. در سمت شرقمان قله ها ي آزاد کوه و دماوند قراردارند و در سمت شمال غربي قله ي سیالان دیده مي شود. ۹:۴۵ فرودمان را آغاز نمودیم. ۱۱:۲۵ به کمپمان رسیدیم. ناهار خوردیم و چادرها را جمع نمودیم. عکس گرفتیم و ۱۲:۲۵ به فرودمان ادامه دادیم. در راه محلی ها زیاد بودند که برای چیدن گیاهان کوهی و کوهنوردی آمده بودند. ۱۲:۴۵ به دشت پایینی رسیدیم. از اینجا ۴۰ دقیقه تراورس به سمت شرق داشتیم. ساعت ۱۳:۳۰ استراحت نمودیم. ۱۳:۴۰ به تابلوی راهنمای اول روی یال رسیدیم. ۱۳:۴۵ به پاکوب بالای دشتی که روز قبل در آن ناهار خورده بودیم، رسیدیم. ۱۴:۵ به محل ناهار روز قبل و ۱۴:۴۵ به زمین چمن رسیدیم و استراحت طولانی نیم ساعته نمودیم. از برنامه جلو بودیم و اینجا بهترین محل برای وقت تلف کردن بود. ۱۵:۱۵ به حرکت ادامه دادیم. ۱۶:۵ به مدت ۱۰ دقیقه استراحت کنار چشمه داشتیم. هوا خیلی دم داشت و گرم بود. ۱۶:۴۵ در محل قرارمان با مینی بوس بودیم. با موبایل تماس گرفتیم و علی آقا ساعت ۱۷ به محل رسید. حرکت به تهران و خوردن ماء الشعیری در راه که مبلغش از جریمه هایی که سرپرست برنامه از شرکت کنندگان برای تاخیرها گرفته بود تامین شد. جلسه انتقاد و پیشنهاد در مینی بوس برگزار شد. ساعت ۱۹ تهران بودیم. در اینجا از سرپرستی بسیار خوب آقای افشاری تشکر می کنم و برایشان آرزوی موفقیت دارم.

لیلا عزیزی – ۸۵/۲/۲۵